

סינדרלה רוקפלה

סולחה עם סוס

ברמון לארה"ב. דוד קריבושיי — שהוא המנהל המוסיקאלי של המופע — יצא כמובן יחד איתה. וכדי שהיא אושר יהיה מושלם — גם יונה עטרי, האחות הגדולה, המשתתפת במופע בי

הרעיון. בסוף, נמצא איש אחד נכון, בשם דוד קריבושיי, שהסכים — בתור טובה לידידות ותיקות — לש"מע את זימרתה של אחותן הצעירה. את ההמשך, אתם יכולים לגחש.

אני לא יודעת איך זה אצלכם. אבל אני פשוט משתגעת אחרי סיפורי רי סינדרלה. הם עושים לי כוזה מין חום נעים כלב, שמחזיר אותי בבת אחת, לא משנה כמה שנים, אחורה ומרכך אותי לגמרי, ועושה לי עוד מיני דברים מוזרים כאלה, עד שאני מתחילה לחשוב שאולי קרה לי משבר והפכתי לרכילאית צמרת הוליוודית. זהו, עכשיו, כשתפתח את ה"פרינציפס, אתם יכולים לקרוא את ה"סיפור. הוא מתחיל בדיוק כמו כל סיפור סינדרלה ב"פעם אחת היו שלושה אחיות". שתי האחיות הגדולות היו כמובן נורא-נורא מפורסמות ו"כצליחות. האחות הגדולה היתה שחקנית ידועה, שכל הארץ הכירה אותה מתל-אביב הקטנה ומשלמה המלך ושלמי הסנדלר ומעוד המון הצלחות. האחות השנייה היתה קריינית יפה בטלוויזיה וברדיו. שגם כן כל הארץ הכירה אותה.

דוד קריבושיי וגלי עטרי

סינדרלה היתה מיואשת. איזה סיכויים היו לה, הקטנה — בת שבע-עשרה וחצי בסך הכל — ל"צד שתי אחיות מפורסמות ומצליחות כאלה? המזל של הסינדרלה הזאת, הוא, ששתי האחיות שלה לא היו רשעיות וקנאיות כמו האחיות של רוב הסינדרלות. לגמרי להיפך: הן היו טובות ואהובות, ונורא-נורא מעוניינות לעזור לאחותן הקטנה. למעשה הן היו הרא"שונות שגילו כמה היה יפה, וכמה יפה היא יודעת לשיר. בקיצור: הן החליטו שהיא תהיה זמרת. אבל הליציוע של ההחלטה הי"זאת, לא היה כלי"כך פשוט. הן אמנם הכירו את כל האנשים הנכונים, אבל האנשים האלה לא כלי"כך התלחבו מן

אני מודה: יש שטח אחד אותו הזנחתי כבר הרבה זמן. אז השבוע יש לי סוף-סוף סיפור השייך לענף הכדורגל.

מדובר בו על אחד מנציגי הפועל בהתאחדות לכדורגל במשלחת שביקר לפני מיספר שבועות בהולנד. אז אותו בחור שחרר הלך לחוות באחד ממישחקי הנבחרת שלנו. דקות מעטות לפני המישחק הוא הרגיש כי שלפוחיתו נחוצת עליו. ניגש הבחור לאחד המיבנים הסמוכים לאיצטדיון והטיל את מימיו. מה שהוא לא ידע זה שהמקום משמש אורווה. הרעש של מימיו שהוטלו על קיר האורווה העשוי פח, הפחיד את אחד הסוסים שפרץ מהאורווה והחל דוהר אחרי נציג הכדורגל הישראלי.

הישראלי שנבהל, לא הספיק לר"כוס את מכנסיו, ברח כל עוד נמשו בו אל תוך האיצטדיון — לעיניהם של אלפי הצופים במישחק. אחרי מירדף של כמה דקות, הצ"ליחו הסדרנים להרגיע את הסוס הז"עם. אבל בכך לא נסתיימה הפרשה. ההולנדים המנומסים הסבירו ל"צבר שגואה אשם בכל הפרשה וצריך לעשות סולחה בינו לבין הסוס. "מה פתאום סולחה עם סוס", ה"פלא הישראלי, "זהו סוס הולנדי או"חד יהודי", הסבירו לו בטלחנות. "אם כן, אני מוכן", אמר הישראלי, ניגש לאורווה ולחץ את רגל הסוס.

אחד התפקידים המרכזיים — יצאה ביחד איתה. מארה"ב, יקפצו גלי ודוד ליפן ל"שבוע — כדי להשתתף בפסטיבל הז"מר בטוקיו — ושם תבצע גלי שני שירים מפרי עטו של חברה האהוב, הנחשב להצלחה המוסיקאלית הגדולה ביותר ביפן, לאחר שזכה שם בפרס הראשון בפסטיבל הזמר של השנה ש"עברתה, עם אני חולט על נעמי. מה להגיד לכם?

דוד קריבושיי יצא מן הסטודיו של פשנל — שם נערכה הבחינה — כש"הוא זורח מאושר. האחות הקטנה יצ"אה משם כנ"ל. וחוזי מזה — הם יצאו משם ביחד. זה קרה לפני שנה. במשך השנה הזאת הצליח דוד קריבושיי להפוך את סינדרלה שלו לזמרת. באותה הז"דמנות, היא גם הפכה לחברה הפרטית והצמודה שלו. שמה — אם לא נחש"ר תם עד עכשיו — הוא גלי עטרי, האחות הקטנה של יונה ושוש עט"רי.

אז אני אומרת לכם — בתור נבואה פרטית לגמרי שלי — שהסינדרלה הזאת עוד תפתיע אותנו באיזה סינ"דרלה רוקפלה שיכבוש את כל העולם.

והשבוע, היא התקדמה בצעד נוסף בדרך אל ההצלחה: היא נסעה, ב"מיסגרת המופע הגדול של יונתן

בת המיליונר והתאום

למה: באותו זמן — לפני כשנה — היא היתה לא יותר מאשר אחת מ"מאות הסטודנטיות האמריקאיות באר"ניברסיטה העברית. וכמו כל סטודנ"טית אמריקאית-יהודיה טובה, הטור"חת להגיע לארץ-ישראל כדי ללמד, היתה לה שאישה אחת עיקרית, מלבד הלימודים כמובן: להכיר סטודנט יש"ראלי נחמד.

כל מי שיש לו עמודים ריקים ב"פניקס האוטוגרפים הפרטי שלו, יוכל לקפוץ על הודמנות היין במוצאי"שבת הקרובה: בתאריך זה, בכניסה של מלון שרתון התל-אביבי, הוא יוכל לתפוס את כולם — אבל באמת את כולם — על מכה חשובה מאוד אחת.

מה שמעניין הוא, שהסטודנט הי"שראלי הנחמד הזה, לא כלי"כך רצה להכיר אותה. דווקא סיפרו לו עליה הרבה. אמרו לו שהיא סטודנטית אמ"ריקאית נחמדה מאוד, בלונדינית עם עיניים כחולות, ושהיא לא מכירה אף אחד בארץ, ושואלי יתקשר איתה ו"יציא אותה לאיזה ערב.

מי לא יהיה שם? רק מי שלא הוונם כל מי שהוונם, וביניהם שמת מ"סריר" ומעלה — גיע. בהודמנות החברתית הזאת לא יהיו שום תירו"צים של "שיבה דחופה מאוד" או מיברקי-ברכה-ממלאי-מקום-נוכחות. ההתרגשות בצמרת הצפויה הזאת בהחלט כאשר יודעים את שמו של המארח: מ"שולם ריקליס.

בנימין עיקם את האף, כי הרעיון בכלל לא מצא"חן בעיניו. אבל בסוף — לאחר כמה שבועות — כאשר נת"קל במיקרה במיספר הטלפון שלה ב"פנקס הפרטי, החליט בכל זאת להת"קשר אליה.

כאשר הם נפגשו אמרה לו הסטר"י דנטית האמריקאית כי שמה נעמה. אחרי"כך סיפרה לו ששמה הוא גם מרשה. אחרי"כך גילחה לו ששמה מרשה ריקליס.

את כל השאר הוא גילה לבד. ר"כנראה שזה מצא"חן בעיניו, כי כפי שכבר סיפרתי לכם — בסוף הם הת"חננו. מה שעוד לא סיפרתי לכם זה שה"מסיבה המפוארת שתיערך במוצאי"שבת במלון שרתון תהיה בסך הכל קבלת פנים צנועה. כי מסיבת החתונה עצמה נערכה כבר, ולפי עדויות יש"ראלים שהגיעו אליה במטוס פרטי שנישכר במיוחד למטרה זו — היא הצליחה לעורר תשומת-לב אפילו ב"ה

החתונה עצמה נערכה לפני שלושה שבועות בניו-יורק, בחוג משפחה מצומצם, ולחוג הזה היו קצת בעיות זיהוי עם החתן, לא בגלל שהם לא הכירו אותו מקודם — אם כי גם עובדה זו נכונה, לא בגלל האה ה"תאום שלו, שהיה נוכח כמובן, והצ"ליח לבלבל את האויב. אבל לא את האוהבת כמובן. היא היתה בעדו כל הזמן — אפילו לפני שהיא ידעה בכלל מיהו. ואפשר להבין

לבן ורחל במהדורה מודרנית

רחל קרטה

תמיד טענתי שלובי של בית-מלון, הוא מקום אידיאלי עבור נערות צעיר"רות ואמביציוזיות. קחו לדוגמא את הדוגמנית רחל קרטה. מה היא עשתה בסך הכל? הסתובבה לה בלובי של מלון שרתון בלי מטרה מוגדרת. אז מה רצה הגורל? שבדיוק באותו זמן עבר שם גם ריימונד אברקד"סן, שהוא לא פחות מאשר מיליונר אנגלי-יהודי צעיר, ותעשיין פרוות גם כן. ריימונד הנ"ל הבחין ברחל, ראה כי טוב, והחליט בבת אחת שהוא מוכרח — פשוט מוכרח — להכיר או"תה. רחל דווקא לא עמדה על שבע ה"שנים המפורסמות מהתנ"ך, וההיכרות יצאה אל הפועל. מה שעוד יצא אל הפועל — ונחוג השבוע במסיבה מיוחדת — הוא נס"י עתה הקרובה של רחל לחו"ל. על חשבוננו (הלוך-חזור) של המיליונר שלה כמובן.

מה שמעניין אותי עכשיו זה מה יהיה רשום על כרטיס "החזור" שלה: רחל קרטה או רחל אברמטון.

היה שם גם חידוש: קופסאות גפרורים עם תצלום של החתן-כלה האוהבים. אז מה יש עוד להוסיף לסיפור כזה? רק אולי את מה שהסביר לי פעם שח"קן פוקר ותיק, שכאשר משחקים בליינ"ד — יש סיכויים להרוויח הרבה-הרבה יותר, מאשר אם משחקים הגיל.

בניו-יורק, שבה ישנם הרבה יהודים ש"עורכים חתונות-פאר. היא נערכה בקומה 65' של הרוקפלר טנטר בניו-יורק, במסעדת הפאר הסופר"אקסלוסיבית, "Rainbow", ומלבד כל ה"אוכל, יהלומים-תחרות, תלבושות-תחרות ומתנות המלווים כל מאורע מסוג זה —